

Mănăstirea Neamț

prof. Vițalariu Lăcrămioara-Nicoleta



Mănăstirea Neamț se află la doar 12 km de Cetatea Neamțului, într-o poiană înconjurată din toate direcțiile de dealuri împădurite.

Numită adesea Ierusalimul Românesc, Mănăstirea Neamț este un loc de poveste, legendă și mare încărcătură spirituală.



Cea mai veche și cea mai mare mănăstire din Moldova, Mănăstirea Neamț este atestată pentru prima dată documentar în anul 1407. Numeroși istorici susțin teorii conform cărora așezământul monahal din această zonă este mult mai vechi.

În forma inițială, mănăstirea a fost ctitorită de Petru I Mușat sub forma unui așezământ de piatră pe locul în care se aflase o biserică de lemn veche de peste un secol cunoscută drept Biserica Albă. În forma sa actuală, Mănăstirea Neamț a fost ridicată în secolul XV de către Ștefan cel Mare.

Mănăstirea Neamț este astăzi amintită în mod special în legătură cu marele voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, ce a avut o grijă deosebită de acest lăcaș de cult, modernizând mănăstirea și aducând-o în forma în care aceasta poate fi vizitată și astăzi.



Viața în Mănăstirea Neamț pare să nu se fi schimbat mult din vremurile lui Ștefan cel Mare. Călugării păstrează o viață simplă și pun mare preț pe protejarea acestui monument de o imensă importanță cultural-istorică nu doar pentru zona Moldovei, ci pentru întreaga țară.



Fațadele bisericii sunt decorate cu motive arhitecturale de mare valoare, impresionante pentru privitorul ce ajunge să viziteze pentru prima dată biserica Neamț. Mănăstirea urmează aceleași trăsături de arhitectură specifice zonei, însă pare cumva să adauge ceva în plus, ceva grandios ce impune respect și umple întreg locul cu o bogată aură despre care turiștii, vorbesc adesea în povestirile lor.



Pictura din interiorul bisericii este efectuată în două etape, în timpul lui Ștefan cel Mare și în perioada lui Petru Rareș, însă o mare parte din operele originale au fost distruse de-a lungul istoriei zbuciumate a mănăstirii ce a suferit numeroase incendii devastatoare.

Biblioteca mănăstirii, de la primele ei începuturi, a devenit utilă pentru ctitorii ei, atât pentru educare cât și pentru informare și a acționat paralel ca “școală” care a existat aici și care, în prima jumătate a secolului XV-lea, a avut rezultate dintre cele mai bune. Un număr însemnat de cărți cu caracter chirilic sunt tipărite la Mănăstirea Neamț între anii 1807-1875 și cu caracter latin după 1922 și până în prezent.



Din vizitele mele...



Iubesc această mănăstire importantă plină de încărcătură istorică și de câte ori ajung să o vizitez mă simt mândru pentru că pot să calc pe urmele strămoșului meu, ȘTEFAN CEL MARE!!!



- **VĂ MULȚUMESC PENTRU TIMPUL ACORDAT!**

